

иждивили съ всѣкое по нѣколко стотини лири за адвокати, комисии и свидѣтели, и съ щѣли понѣкога да ся изсѣчатъ едни други съ сѣкирите си. Въ едно такова сражение, когато били отишли съ комисии да опрѣдѣлятъ границата на планинката, комисиите побѣгнали набѣрже съ кониетъ да не сполѣти и тѣхъ нѣкакво зло, и оставили множество селени да си чупятъ главите сами; безъ малко тамъ съ щѣли да паднатъ нѣкои даже мъртви. Такива примѣри има много между настѣ. И ако такива себелюбия, недоразумѣнія и съсипителни борби ся случаватъ между синове на една и сѫща майка, колко повече ще ся случватъ между разни народи и разни правителства, ако щѣтъ би тѣ едноплеменни и най-приятелски? За пояснение и повече доказателство на това, щото казвамъ, нѣма нужда да ходимъ далечъ, защото историите на славянските народи съ пълни съ такива примѣри.

Урокътъ, който можемъ, ако сми мѣдри, да ся научимъ отъ тѣзи нѣща, както и отъ самий здравъ разумъ, е че трѣбва не само да не тѣрсимъ, но и да ся стараемъ да не допусками никаква вѣнкашна намѣса въ народнитѣ си работи. Такива намѣси провечето у slabяватъ и унижаватъ една страна отъ колкото да я ползвуватъ. Дѣто има вѣнкашни намѣси, тамъ има и всѣкакви бѣркотии и неразбории; тамъ нѣма народно правителство въ сѫщинский смислъ на думата. Да тѣрсимъ приятелството на тѣзи и онѣзи дѣржава, и понѣкога да исками тѣхний съвѣтъ въ нѣкои работи, е едно нѣщо, а да исками намѣсата имъ въ вѣтрѣшинитѣ си работи е съвсѣмъ друго нѣщо; първото трѣбва всѣкога да тѣрсимъ, а второто никога. Съ тѣрсѣніе намѣсата на консулитѣ ся развращаватъ и самите консули, като съ това пие сами имъ давами случаѣ да мислятъ, че тѣ имать право и могатъ да ся мѣсятъ въ вѣтрѣшинитѣ ни работи.

**4. Отмѣстителността и инатътъ** съ други грозни пороци, или лонни страсти, които често ся явяватъ.